

[Poul Dam.]

blandt unge kriminelle og blandt klientellet på forskellige børne- og ungdomsinstitutioner, er symptomer på et fra samfundsmæssige synspunkter uheldigt gruppeliv. Dette gruppeliv er det, man egentlig skulle angribe. Man har her, som man så ofte gør i moderne tid, beskæftiget sig med symptomer og ikke med årsagerne, og det forekommer mig i sig selv at være meget uheldigt.

Jeg er ingen tilhænger af tatovering; jeg er af den opfattelse, at tatovering er et levn fra fortiden, og at det efterhånden vil forsvinde, men det er altså ikke forsvundet endnu. Man siger, at voksne må have den personlige handlefrihed til at lade sig tatovere, som de vil, men for unge under 18 år gælder det samme ikke. Jeg tror, at vi her som i så mange sammenhænge må indrømme, at 18 års grænsen bliver mere og mere, skal vi sige gammeldags. Vi arbejder i al ungdomsundervisning med en kraftig understregning af de unges ansvar og ansvarsfølelse allerede fra de seneste år i den undervisningspligtige alder. Dette pædagogiske arbejde er ganske overordentlig vanskeligt, hvis man samtidig fra samfundets side møder denne aldersgruppe med en påstand om, at under 18 kan de ikke tage noget ansvar, da har de ingen handlefrihed, da har man lov til og ret til at lave alle mulige forskellige forbud. Det er et generelt synspunkt, jeg her gør gældende; men jeg tror dog, at det også kan have nogen vægt i denne sammenhæng.

Mit forhold til selve lovforslaget, sådan som det nu foreligger, er det, at hvis der er specielle årsager til, at folk, også unge, lader sig tatovere, som vi ikke har fundet frem til, vil lovforslagets vedtagelse udelukkende medføre, at de unge bliver tatoveret af fuskere eller tatoverer hinanden i en eller anden gruppesammenhæng som den, jeg nævnte før, og så er det sidste værre end det første. Jeg tror ikke, vi kommer det onde til livs, som man ønsker at komme til livs — altså alle de resocialiseringsvanskeligheder, man har fremhævet — og jeg tror, at den pæne ændring, der er sket med, at man ønsker at indføre et forbud mod at tatovere i hovedet, på halsen og på hænderne, egentlig også er overflødig. Så vidt jeg kan se, ville

det have været muligt med en tydeliggørelse af straffelovens § 245 at bringe det ind under de almindelige regler om legemsbeskadigelse, og så er denne lov helt overflødig. Sådan som lovforslaget formodentlig vil komme til at foreligge efter anden behandling, agter jeg i hvert fald at stemme imod det ved tredje behandling ud fra de her nævnte synspunkter.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg kan takke udvalget eller i hvert fald det store flertal af udvalget for indstillingen om, at det fremtidig skal forbydes at tatovere personer under 18 år.

Den nye bestemmelse om at forbyde tatovering i hovedet, på hals og hænder kan jeg også tiltræde.

Derimod skuffer det mig at udvalgets flertal går imod bestemmelsen i § 2 om, at lukkeloven også skal gælde for tatovører. For det første kan jeg ikke se det rimelige i, at dette erhverv stilles gunstigere end handlende og håndværkere, der skal overholde lukkeloven, som f. eks. frisører eller indehavere af skønhedssaloner. Det er jo rigtigt, som hr. Per Møller siger, at lovforslaget bygger på det synspunkt, at det ud fra almindelige betragtninger om den personlige handlefrihed som almindelig regel bør stå folk frit for, om de vil tatoveres. I dette synspunkt sker der ingen indgrib ved § 2. Det er ikke rigtigt, som hr. Per Møller hævder, at vi agter at bruge lukkelovsbestemmelsen til at forhindre folk i at blive tatoveret, slet ikke. Kun vil vi forhindre tatovering på tider af døgnet, hvor de, der lader sig overtale, har mindre modstandskraft, ofte på grund af en større eller mindre grad af beruselse.

For det andet har jeg svært ved at acceptere den begrundelse for, at tatovører ikke skal holde lukket efter sædvanlig lukketid, at der så vil opstå nogle amatører, som politiet ikke kan få ram på. Dels tror jeg ikke, der bliver tale om en ret stor amatørvirksomhed, før den tiltrækker sig politiets opmærksomhed — og erhvervsmæssig tatovering vil jo efter forslaget også være forbudt, selv om det er amatører, der gør det — dels kan den omstændighed, at lukkelovens indførelse medfører nogle småovertrædelser, nogle små huller, som jo også den gældende lukke-